

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXXXX MEDLEMSBLAD

2den Serie.

Nr. 4. Oktober 1911.

GAMMELT FRA REGENSEN.

Da Aftrykket af Regensens Kirkebog vedrørende det berømmelige Rusgilde 1897, hvad talrige Skrivelser til „Regensen“ fra gamle Regensianere har vist, har glædet saavel samtidige som ældre og yngre Alumner, fortsættes disse Uddrag, og her meddeles nu et af de mest velskrevne Referater. Det er nuværende Professor *Kromans* Beskrivelse af et andet Rusgilde en Snes Aar tidligere. Selve Tidspunktet var jo interessant. Det store Lyriker-Kuld (Recke - Galschiøt—O. V. Lassen Buhl) havde lige forladt Gaarden; Regenslivet var atter i en Bølgedal. De bevægede udenrigspolitiske Forhold havde gjort et voldsomt Indtryk paa den Ungdom, som nu skulde fylde Murene med deres Livsglæde. Bevægede Forhold indenfor den aandelige Verden herhjemme afledte ogsaa Tankerne fra det specifikt regensielle. Saa kom hele den nye Tids gærende Rastløshed og æggende Problemjagt ind paa Gaarden med en lille Kreds af unge, særlig samlet om Kroman. Enhver Regensianer har hørt om denne Klokkers Regeringsperiode, hvor der saa at sige var Fest, Sold, Foredrag eller Sang paa Salen hver Lørdag Aften. De nye Problemer — Wagner, Taine, Socialpolitik — drøftedes og samtidig kørtes der paa de gamle Emner: Upsalas Studenterliv og Sveriges Universiteter. Tiden er den mærkeligste Blanding af nyt og gammelt og ud af hele dette ubestemmelige „interesserede“ fødtes saa snart den „politiske“ Regensperiode.

Følgende Beskrivelse af et Sold er netop Begyndelsen til den Kromanske Periode; den 22. November valgtes Forfatteren af Referatet til Klokker.

Rusgildet den 19. Oktober 1872.

I.

(Scenen: et Regensværelse. Tiden: d. 8. Nov. 1872.)

Saa! Det er femte Gang! Kom ind for S ...!

God Morgen! Hvad, Du ser jo ud, som om Du vilde æde mig!

Nei, jeg spiser aldrig Flyndere! Hvad vil Du forresten?

Gaae igen naturligvis! Blot i al Hast ønske Dig en god Bedring!

Ja for Pokker! Du er den Femte, der kommer, og jeg sidder her lige midt i et Brev paa 10 Sider. Jeg var just i fuld Galop paa Ryggen af Pegasus, da Du kom, og jeg blev slaaet af, saa jeg i det mindste har knækket Halsen og tre Ribbeen.

Aa, den Slags Saar behøve blot at bades med lidt Viin, saa sidder man straks kækt paa Dyret igen! Men 10 Sider! Farvel min Søn Brutus! Jeg vil gaae udenfor og begræde Dig!

Jeg forstaar ikke hvad Du mener!

Jeg mener, at naar man tager saadanne Cursus i den højere Ridekunst, saa plejer man gjerne samtidig at faae en urimelig Mængde Onkler og en endnu urimeligere Lyst til at spille Rampus med dem, og saa lader man den gamle Kasse skøtte sig selv og smider Kammeraterne paa Porten og bliver kort sagt fra Morgen til Aften just saadan en Tverdriver, som Du er nu!

Er Du gal, Menneske! Tror Du, jeg er bleven forlovet og vil forandre Signalerne! Aa ja! Det sidste kan Du forresten have Ret i, forsaavidt som Brevet, der blot er til min Fætter, handler om Regensen og Rusgildet fra først til sidst og priser den gamle Kaserne i Toner, højere end Rundetaarn, ja wover formeligt saa smaat at sammenligne Nutiden med Plougs og Hostrups Dage!

Nei virkelig! Og det var Dig, der altid modtog mig med et satirisk: Har Du nu været ude at deltage i Regenslivet igen? hvergang jeg havde været med til et lille Parti Klink ude under Linden! Det glæder mig, at Du har forbedret Dig! Men lad mig see! — — Snik snak! En Skribent maa aldrig skamme sig ved sine Produkter: „Natten er saa stille! Sangen lyder saa dæmpet og højtideligt! Tonerne vugge sig drømmende i Luften, der let og elastisk bærer dem afsted, bort i det Fjerne! Hvor mon de flagrer hen paa deres bævende Vinger? Ja hvem veed ...“ Hør det er jo næsten ypperligt! Det kan man kalde at løbe lige i Fortunas Arme! Jeg kom netop herind forat blive sat i godt Humør til at fabrikere et Referat af dette Rusgilde, og saa træffer jeg alting færdigt!

Er Du fra Forstanden! Du vil da ikke sætte mit Brev i Klokkerbogen!

Hvorfor ikke? Min egen Tid er netop knap — —

Jamen det er jo altfor pathetisk! De vil allesammen grine ad det! Og det er ganske subjektivt, mens Klokkebogen veed Du nok — skal være objektiv!

Aa Vrøvl! Det bliver den aldrig; og dermed menes ogsaa blot, at man ikke maa prostituere sig selv og Andre eller hele Kneipen altfor grovt! Aa hør, lad mig nu faae det! jeg fortæller naturligvis ikke en Døit om, hvem der har lavet det! Nei, ingen Indvendinger, min Dreng! Farvel! I Eftermiddag skal Du faae det igen! Vil Du hilse Din Fætter paa det Kraftigste!

Dermed gik jeg. Men her er Brevet!

II.

Collegium Domus Regiæ, 19. Oct. 72.

Kære Fætter!

Tak for Din Epistel! Saa I skal have Julebal i Havestuen! Det var jo herligt; thi jeg har naturligvis isinde at komme med! Du kan ogsaa gjerne strax begynde at skrabe sammen paa Alt, hvad Du kan finde passende til et Theater; thi vi maa indlede Festen med en eller anden af Hostrups Comedier! — Hvad Onkel vil sige til det? Ham tager vi naturligvis med Storm! Jeg skal minde ham saa levende om hans Regensdage, at han skal blive tredive Aar yngre i hele Ferien, ligesom Du nok kan mærke, at jeg er bleven det ved at boe her! Du maa derfor tilgive mig, hvis hele Brevet skulde komme til at dreje sig om Regensen; og gjør Du det ikke, er jeg ogsaa aldeles ligeglad; thi her er prægtigt at være! Man snakker saa meget om, at studenterne er vanslægtede, at Glorien er borte, at vor Tid er almeen-menneskelig og Fanden og hans Oldemo'er, mens Studenterne er et forduftet Laug som alle andre! Lutter Humbug, min Ven! Jeg skal bevise Dig det historisk, filosofisk, haandgribeligt og paa alle mulige Maader! Forresten, hvem troer i vore Dage paa Beviser? Nei, jeg skal vise Dig det, der er meget bedre! Naturligvis taler jeg især om Regensen.

Iaften skal vi have Rusgilde! Læsestuen bliver pyntet med Flag og Grankviste og Billeder, som give Scener af Regenslivets Mysterier til Bedste. Flygelet bliver rullet derind! Festcomiteen — H. Cohn, C. A. Hansen og Winde — stormer allerede ivrigt op og ned ad Trapperne, for at gøre alt istand; Indbydelsesprogrammet har allerede hængt i flere Dage paa Musikstuen, nok saa lokkende og vinkende: Først en Illustration: Cohn staar og ringer med en vældig Klokke, der truer med at slaae ham selv aldeles til Plukfisk; Winde — stiv som en preussisk Blut-und-Eisen-Corporal med staalsat Sind og Skind — hamrer af alle Kræfter paa en Tromme, og C. A. Hansen — ja, han gør ogsaa Noget,

men det har jeg glemt! Saa Programmet: Gaasesteg — for første Gang (som der staar paa Plakaterne) — og derefter Sold — for 100de Gang! Det sidste Tal turde dog maaske være for lille! — Lutter Narrestreger! smiler Du! Vel, men de maa ogsaa med! Narrestreger er Livets Luxus og tyder paa Frodighed og Velvære, ligesom Alvorlighed paa Fattigdom! Men Klokken er 5, jeg kan ikke see mere! Farvel saa længe! jeg skal et Øjeblik ud at betragte Tilberedelserne!

Aften Kl. 8 $\frac{1}{4}$.

Den elendige afblegede Skygge af en Flue-osv.! som B... med et homøopatisk Udtryk siger! Jeg mener Værten i Studenterforeningen! Den Hottentot skulde bringe os Gæssene Kl. 8 og er ikke mødt endnu! Den stakkels Comité løber fortvivlet fra Læsestuen til Porten og fra Porten til Læsestuen, men ligemeget hjælper det! Gaarden vrimler af Gildebrødre! Parvis eller i smaa Grupper spadserer de frem og tilbage under Linden og søge at bilde sig selv og de Andre ind, at de tænke paa det, de gaae og disputere om! Nej, dertil bliver der kastet for mange Sideblik til Porten, dertil lytter Øret altfor spændt efter den mindste Vognrummel paa Gaden, dertil bliver der udstødt altfor mange: Saa for Pokker! Nu kunde det Asen gjerne komme! — — Det er ellers sørgeligt, at Baruel ikke kommer med til Gildet! Han er en reen Perle. Saa! De raabe Hurra i Gaarden! Der er Gæssene!

Nat Kl. 2.

Hør, er det ikke smukt:

.

 Du fagre Barn, stat op!

Natter: er saa stille! Sangen lyder saa dæmpet og høitideligt! Tonerne vugge sig drømmende i Luften, der let og elastisk bærer dem afsted, bort i det Fjerne! Hvor mon de flagre hen paa deres bævende Vinger? Ja, hvem veed om de ikke lyde Kaldet? Hvem veed, om de ikke passe deres Snit og svæve sagtelig ind hos et eller andet fagert Barn, ombølge hende med deres lette Dans og dale ned og hviske hende deilige Drømme i Øret! Saa! Nu kommer der Musik! Og nu dandse de gale Spektakler med hverandre deroppe! Nej, 10 Minutters Pause vil jeg dog have! Maaskee jeg kan skrive mig en lille Smule Ædruhed til, hvis jeg ellers kan styre Pennen! Her er dog ypperligt at være paa Regensen!

Hvor var det nu, vi slap? Naa det var ved Gæssene! Altsaa: Gæssene kom i lukket Vogn som saa mange andre — jeg havde nær sagt:

tobenede Gæs, som om vore gik paa fire! Ja, Du maa tilgive mig! Naar man er fuld, er man tilbøjelig til at vrøvle! Altsaa for tredie Gang: Gæssene kom! Alle de gæve Sønner, som skulde med, raabte Hurra, og Trappen til Festlokalet blev stormet! Vi troede, alt var klappet og klart, saa commanderede Comiteen: „Omkring! Vi maa have et Kvarter til at dække Bord i!“ Atter en lang Venten! Den eneste Trøst i Ulykken var, at den historiske Duft, som ellers saa mindevækkende og poetisk gennemstrømmer den gamle Gaard, pludselig blev afløst af en ligesaa fremtidsvarslende og profetisk Duft af Suurkaal, der ikke desto mindre fremkaldte søde Drømme og Forhaabninger i de iængselsfulde Sjæle. Endelig slaar Timen, og i næste Minut er Læsestuen besat af en Skare tause Gaasesteg- og Suurkaalspisende Dødelige med Regensprovsten og „Gamle“ midt imellem sig! Man hører kun Lyden af Kniv og Gaffel; og kommer der hist og her et lystigt Udraab eller en munter Vittighed til Verden, saa er det ganske kortfattet og staccateret; thi den dyre Tid maa ikke spildes! Men holdt! Glemme vi ikke Svenskeren! Undskyld! Maa jeg præsentere Dig, Hr. Professor — ja, hvad var det nu? Mon det var Liljenstrøm? Jo, det kunde han i altfald have heddet! — Hr. Professor Liljenstrøm fra Finland! Sylow har — paa en eller anden smuk Maade naturligvis — faaet Fingre i ham og bragt ham med til Gildet! Tag for Dem af Retterne, Hr. Professor! Men for Guds Skyld, skynd Dem! Seer De ikke, hvor det svinder i Suurkaalen!

Gaasevisen er sunget! Et Eksempplar af den og de to andre Viser følger med! Maaltidet er endt, der er sat Punctum med en Snaps! Ti Minutters Pause, mens der bliver taget af Bordet! Saa begynder Soldet; C. A. Hansen er Dirigent! Men hvem Pokker kan nu huske alle de Taler og Skaaler, der blev produceret? Naa, det er jo ogsaa Ideen det kommer an paa! Først altsaa Ouverturen: „Kong Christian lægger ned sit Sværd“ og bygger Regensen, og saa en Skaal for ham og hans herlige gamle Kaserne (af N. F. Petersen), saa Visen om Athene og Regensprovsten, og saa en Skaal for Provst og Viceprovst (af Winde). Provsten rejser sig og takker! Intet at takke for, Hr. Pastor! De havde fortjent meget meget Mere, men det Stabile ved disse Skaaler gjør naturligvis altid Munden til en mager Tolk for Hjertet! Han fortæller os et og andet om den i Visen omtalte Forgænger og erklærer, at han aldeles ikke føler Skræk for Sold, men tvertimod befinder sig i bedste Velgaaende iblandt os! Jublende Hurra! H. Cohn viser sig og byder Russerne varmt og hjerteligt velkommen! Saa er den officielle Del af Festen forbi! Ordet gives frit, Tøjlerne slappes, Stemningen rejser sig!

Først en Velkomst (fra H. Cohn) til den fremmede Gæst, ham der deler Hjem med Fänrik Ståls og Svenn Dufvas Sanger, der borte i de tusen sjöars land, hvor de höga furar susa og de djupa strömmar

brusa og synge Suomis sång gennem Wainös runohallar, og de väna blyga dalar, synge om Fortidens lyse Minder og drømme om en ny og bedre Fremtid ligesom Sønderjylland her hos os, skønt vel med endnu mindre Haab om Frelse — — — Nei, nei, nei!, springer Professoren op! Finlands Skæbne er endnu ikke afgjort, Finland er Sveriges Sønderjylland! Ogsaa i den Henseende ere vi Brødre! Og det er mig en Glæde at høre, at De tænke paa det; det er mig en Glæde at sidde her, midt i en Krands af Broderlandets unge Sønner! Mindet derom skal seent forsvinde af min Sjæl, og det skal være mig en Ære at bringe med mig hjem til Brødrene derovre en Hilsen saa varm og hjertelig fra de danske Studenter! Atter Hurra og atter Sange! I Bollen mere Ebbe, i Stemningen mere Flod! „Från berg och skog och dalar —“ og „Hör hur härlig Sången skallar“ blive afløst af „De første Prygl, jeg i Skolen fik —“: saa en Serenade til Imogen, og saa den ene Tale ovenpaa den anden! En af Russerne, (han hed Ekerodt eller noget andet Barbarisk!) siger Tak for Velkomsthilsenen og beviser ud fra den dumdristige Præmis, at en Skoledreng er en Flaske eller en Viindruer, hvad det var, hvorledes Regensen igunden er en Vinkælder, fuld af Kirkeviin eller Theologer og Sygeviin eller Medicinere (og hvorfor mon ikke Gammelromere eller Filologer?) Voldsomt Bifald! Mere Sang! „Sparsomt i Nord —“ og „Mulmet sank det svale —“, og saa en Skaal for hende, den delige Tryllerske o. s. v., o. s. v., o. s. v., forinden Stemningens Bølger slaae op over vore Hoveder og hver Mand drikker sin Na- og Gjen-boes Skaal og hver Formand anbefaler sin Forening med en Tale! Nei, ingen, aldeles ingen Indvendinger! Det hører med! Det er et aldeles logisk Udtryk for Stemningsoverskud og Ungdomsfylde! Det hører med, lige saa vel som Ham, der ligger der, lige saa vel som alle disse Dusdrikkelser og Haandtag og Omfavnelser! Hvad vilde det ikke være for et elendigt fattigt Sold, hvor Stemningen blot slog lige til! Nei, Intet Reb i Sejlet, Dreng! Der gaar Provsten, saa har vi kun os selv at tage Hensyn til! Kvartetten frem med flere Sange, og alle Mand op og klem paa med Talerne! Bravo, nu gaaer det! En i hver Ende! Høiere! Man kan jo Ingenting høre! Den ene er lystig og den anden alvorlig! Og høirøstet Latter og Stoi over hele Linien! Saa! Kommer ikke der en Tredie i Centrum? Nei, han opgav nok Ævret igjen! Ja, tre er ogsaa for mange! Hør, nu faaer den Alvorlige flere Tilhørere end den Lystige! Og nu snakker alle i Munden paa hverandre! Brrrr! Nu er jeg bange for, at Skuden kæntrer og Brændingen slaar os om Ørerne! Om vi skal drikke Dus? Ja, med Fornøielse, men De har Misvisning i Coursen, Høistærede! Det er Bollen istedenfor Glasset, De griber efter!

... Holdt! Hvad var det? En Pibe? Lystigheden piber Alvoren ud! Nei,

Stop! Det er ulovligt! Men hvad nu? See, han springer op paa en Stol: Kammerater! Det er paa Regensen, I er! Og I er danske Studenter!

Nu vilde man kunne høre en Knappenaal falde! Da Napoleon talte til sine Soldater ved Pyramidernes Fod, talte om de tusinde Sekler, som skuede ned paa dem, da kan hans Tale ikke have frembragt en mere elektrisk Virkning end denne! Hør! Stilheden bliver ved! En anden Taler staar frem! Men det er alvorlige Ord, som strømmer saa rigt fra hans Læber! Det er en Skaal for Sønderjylland: Vi sidde her og er saa glade, men derovre, der har de det haardt! Lad os tømme et Glas paa, at deres Trængsel snart maa faae Ende! — Den næsten spøgelseagtige Stilhed afløses af bedøvende Hurraraab! Der er faret som en ny Aand over hele Forsamlingen, og i denne Aand fortsættes Gildet, lige indtil Dirigentens Klokke giver Signalet til Opbrud! Til Opbrud! Nei, vist ikke! Til endnu en lille Pause under Lindetræet, mens Drikkehallen atter skifter Ham og bliver lavet om til Balsal! Men undskyld! Nu har de allerede dandset et Kvarter, og jeg sidder her og skriver!

Morgen Kl. 4.

Her begynder at blive stille! Kun enkelte Grupper endnu ude under Linden; Resten har kastet sig i Søvnens eller Drømmenes Arme! Jeg er altfor vaagen til at gaa i Seng; jeg er ogsaa vis paa, at Sengen vilde dandse Hopsa med mig! Du maa derfor høre en Stund endnu paa mine Natsværmerier! Lad mig see! Jeg troer, jeg vilde bevise Noget! Aa, det dukker vel nok frem af sig selv, naar jeg tager fat, hvor jeg slap sidst! Ja, rigtigt! Under Linden! Der er det, Slaget skal staa; thi Lindetræet danner Centrum i Regensen! Hellige Træ! Saa ryst da nu Din dejlige Krone, og lad Bladenes Susen vugge mig i den rette Stemning til at synge Din Pris! Hør! Lød det ikke som et Suk gennem Træets Grene, som en Aandeaabenbarelse fra de venlige Magter, som dér have opslaaet deres Bolig! Men lyt igjen! Hør, hvor det bruser derude! Livets Bølger rulle deres skummende Vande frem, hvert et Grændseskjel rives ned, Alting jævnes med Jorden! Men den gamle Borg staaer fast, fast om sin kongelige Stifter hist i Røg og Damp! Den vilde Skare stormer frem! Hør, hvor den hamrer paa Porten og sprænger alle Slaaer og Lænker! Den stormer ind! Alt er tabt! Nei, see! Der viger den tilbage, afsted med ustandselig Fart! Det var Lindetræet, der rystede sine Blade! Thi det er Mindernes hellige Træ! Hvert Blad gemmer en Erindring, og hver Erindring bliver en Valkyrie med Hjelm og Spyd, som farer susende gennem Luften og splitter hver en angribende Skare! — Saa bliver her atter stille! — Men er da Død og Stilhed Maalet? Nei, Kamp er Livets Løsen! Men her i Ly af Træet, her stiftes tidt det Venskab, som skal give Mod og Lyst til Kampen! Og

mangen en af de Tanker, som siden er fløjet Landet rundt som Kampens Maal, har her i Ly af Træet faaet Kroningsdaaben som en lille Unge! See, det er Træets og det er Regensens Betydning: Samliv, Kammeratskab! Og det bestaaer endnu! Lad saa den forrige Slægt maaskee have lavet bedre Viser, det siger ikke stort, det var nu deres Sprog! Desuden er det blot de bedste, der er bleven gjemt til Sammenligning! Det var jo heller ikke gamle Ploug og Hostrup, der sad ved Soldet paa Regensen, men unge ubekendte Størrelser med Liv og Lystighed som En af os og ikke Andet!

Forresten er jeg nok gal, for Du sidder vel og griner nok saa luunt og tænker: Naa da! Sikken en Bjørn, han har haft! Enfin! Tænk, hvad Du vil! Men havde Du været deroppe og seet, hvorledes Stemningen slog om og Alt blev dødsstille som paa en Troldmands Bud, saa havde det dog vist ogsaa rislet Dig igjennem alle Nerver, og Du havde i det Øjeblik følt, at der dog endnu er noget, der hedder Studenteraand! Der mangler blot et Brændpunkt til at samle Strømmen, der mangler blot lidt Tro paa, at Kraften endnu er der! Thi hos en Bunke Skræddersvende havde Ordet ikke hjulpet! Hør! Nu lyder Sangen igjen derude under Linden! Det er den sidste Klynge, der bringer sin Afskedshyldest! Hvem veed nu, hvormange Venskabspagter den har været Vidne til i aften, hvem veed, hvilke Tanker der er holdt under Daaben under dens grønne Hvælving? Men Sangen tier! Natten bliver stille! Saa vil ogsaa jeg lægge Pennen hen og prøve paa at sove!

III.

Kjære Læser! Saa langt var min Ven kommet i sin Beskrivelse af Gildet paa de Blade, jeg snappede. Lad mig derfor tilføje det Manglende kort og objectivt og tillige gøre Dig en Undskyldning, fordi jeg ikke har skaaret Begyndelsen af hans Beretning (om Ballet, Komedien og hans Regensforelskelse) bort; den forekom mig nødvendig for Forstaaelsen af hans indskudte Bemærkninger og hele hans sidste Morgenserenade til Lindetræet.

Slutningen paa Festen var denne: Da Dirigenten havde hævet Soldet, gik man ned i Gaarden, mens Salen blev ryddet. Der holdt Barfod et Foredrag om det Tyrkiske i Finnernes Herkomst, og Simon Jensen tog sig et Styrtebad, mens en Tredie sad henne under Linden og talte paa Vers med sig selv! Saa gik man atter op i Salen og dansede med hverandre. Somme beholdt Frakken paa og Somme trak den af, thi det gik meget livligt til. Da der ikke var mere Punch, drak man Dus i Vand; men det holdt ikke længer end til næste Dag. Til Slut fik alle Kaffe. Blot det nu ikke vil blive optaget som et utilladeligt frækt Krumspring

fra det objectivt-episke ind paa det subjectivt-lyriske Felt, naar jeg tilføjer: Alle var enige om, at det havde været en sjelden herlig Aften. Saaledes endte Rusgildet paa Regensen d. 19. October 72.

NYT FRA REGENSEN.

Festen i Regensgaarden den 1ste Juli

maatte aflyses, fordi Tilslutningen kun kom ret trægt — Tiden var noget upraktisk anlagt.

Festen er nu udsat til Oktober Maaned; men de Anstrengelser, der er gjorte og vil blive fortsatte, tyder paa, at det vil blive et usædvanligt velindrettet og begivenhedsrigt Møde.

„Regensen“ opfordrer derfor alle sine Læsere blandt gamle og unge Regensianere til at belave sig paa at deltage nu til Efteraaret; de vil kunne vente en storslaet, værdig og fornøjelig Fest.

Da Regensianersamfundet gaar ud fra, at ethvert Medlem agiterer for Tilgang til Samfundet blandt sine samtidige, eftersom det er en absolut Betingelse ikke blot for den fortsatte Udgivelse af „Regensen“, men i det Hele for Samfundets Bestaaen, at Medlemstallet stiger, har man ment, at det var hensigtsmæssigt at bringe en Liste over de nuværende Medlemmer; den vil følge i næste Nummer.

Altsaa: Medlemmer! Gor Eders Pligt! Skriv til Kammeraterne fra de svundne Aar og tving dem til at gaa ind! Indmeldelser modtages af Sekretæren: Skoleinspektør, cand. mag. O. Børneboe, Thorvaldsensvej 10, København, og paa „Regensen“s Ekspedition: **Boghandler Arnold Busck (Busck & Wisbech), Købmagergade 49.**

Gammelt og Nyt fra Regensen.

Lidt Regenshistorie af en forhenværende Regensarkivar.
Bogen faas i alle Boglader og hos Bladets Ekspedition: **Busck og Wisbech, Købmagergade 49, København K.**

Søndag den 15. Oktober Kl. 7 $\frac{1}{2}$

afholder

Regensianersamfundet sin aarlige Fest paa Regensen.

PROGRAM:

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Fællesspisning. Gaasesteg, Ostepind, Øl, Snaps.

Kl. 9 Generalforsamling.

Til Slut finder en Højtidelighed Sted med Afsløring af et Billede af stor historisk Interesse; bl. a. vil kgl. Skuespiller *Jerndorff* fremsige en Prolog af *Ernst von der Recke*.

Derefter:

Sold.

Prisen er kun 3 Kr. for hele Festen. Indmeldelse inden Torsdag den 12te Oktober til cand. theol. *Helge Haar*, Borchs Collegium.

Regensianersamfundet

samler ældre Regensianere til aarlige Fester paa Regensen og udgiver Medlemsbladet „Regensen“.

Kontingent 2 Kr. aarlig.

Indmeldelser modtages af Sekretæren Inspektør, cand. mag. *Bjørneboe* Thorvaldsensvej 10, Telefon: Vester 2073 x. og paa Bladets Ekspedition: *Arnold Busck* (Busck og Wisbeck), Bog-, Papir- og Stempelhandel, Købmagergade 49. Telefon 2453.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Redigeret af Magister *Otto Andrup*, Kirsteinsgade 11. Ø. Telefon: Øbro 1177 v.

